

Podkova

Petr Lutka

1. V sádře hlavu mám, proč, teď svěřím vám,
podkova, prý pro štěstí, spadla a, to neštěstí,
já pod ní právě stál.

2. Hlava bolavá, trochu děravá,
v sádře celá zalitá, neholená, nemytá,
je zlá a taky nezdárná.

R: Jak železo udeřilo, tak v ní něco přeskočilo,
že se zcela vykouřilo jméno dívky mé,
ať ji trápím sebevíce, mlčí jako zpovědnice,
vzpomenout si ne a ne a ne.

3. Se srdcem raněným, mozkiem zazděným
střídám města ulice a každé pěkné mladice
se ptám, zda jsem její elegán.

R: "Mohl byste jím snad býti, musíme to promysleti,
to byste však nesměl míti hlavu sádrovou,
můj chlapec má hnědé vlasy, černé oči plné krásy,
a vy jenom kouli gypsovou."

4. Teďka, když to vím, závěr učiním:
na podkovu, šťastnou věc, věří jenom pitomec
jak já, jak byl já, jak já, jak já.